
POSVETOVANJE O USODI SEČOVELJSKIH SOLIN

Oktobra leta 1984 je bil v stavbi Splošne plovbe Piran, v Piranu, sestanek na temo »Soline«, točneje posvetovanje o razvoju, dediščini, pomenu in možnosti izkoriščanja solin v Strunjanu in Sečovljah. Poudarek je bil na sečovljskih solinah. Na tem snidenju so se zbrali predstavniki naslednjih institucij: Pomorskega muzeja »Sergej Mašera« Piran, Medobčinskega zavoda za spomeniško varstvo Piran, Inštituta za biologijo Univerze »E. Kardelja« v Ljubljani — MRIC, Piran, Droge Portorož, DSSS IPR — razvojni oddelek in še turistični ter kulturni delavci. Seveda ne smemo pozabiti tudi prisotnost publike. Posvetovanje je bilo odprtega tipa.

Svoje interese, oziroma želje so aktivni udeleženci predstavili v referatih.

Zora Žagar je v svojem prispevku podala zgodovinski oris razvoja piranskih solin, ki je vseboval trgovski, ekonomski pravni in gospodarski pomen solin. Prispevek Mojce Ravnik je bil zastavljen problemsko in je jasno izražal interese po varstvu kulturne dediščine solin. To je bilo prikazano s podajanjem dosedanjega vrednotenja kulturne dediščine solin v urbanistični dokumentaciji, z ugo-

ovitvami raziskovalcev solin in z načrti muzeja na prostem. Predstavila je tudi dejavnost, ki nosi naslov Topografski popis obstoječega stanja arhitekture in ostankov materialne kulture v solinah Fontanigge, ki jo vodi Pomorski muzej Sergej Mašera v Piranu. S tem, kaj je treba storiti za varstvo kulturne dediščine solin (od določitve deponije ohranjenega gradiva do največjega možnega varovanja njihovih kulturnih vrednot) je M. Ravnik zaključila svoj prispevek. Tudi Boris Križan je v vsebini svojega referata obravnaval problematiko varovanja naravne in kulturne dediščine sečovljskih solin. To problematiko je podajal skozi zakone, oziroma sistemska določila (opravi-la), z geografskega zornega kota, poudaril je upoštevanje ekološke in biogenetske povezanosti pri reševanju tovrstne problematike. Svoje ovrednotenje je, koč je sam dejal, zgostil v naslednjih točkah: znanstvena vrednost solin, izjemnost in redkost, kulturno-vzgojna vrednost, ekološka vrednost in krajinsko-oblikovna vrednost solin, kateri se je največ posvetil.

Andrej Avčin iz vrst biologov je opozoril na izjemno bogastvo in specifičnost življenja flore in favne solinskega pro-

stora, (na kopnem in v morju), ter poudaril pomen solin z ribiškega vidika (solinarstvo-primarna dejavnost, ribogojstvo-vzporedna dejavnost). Poudaril je še turistični potencial in omenil takoimenovani »naravoslovni turizem«. O perspektivi marikulture ob slovenski obali je spregovoril Radoš Jenko iz razvojnega oddelka Droge Portorož. Prisotne je seznanil, kako je možno začeti s posepešenim delom na področju školjkarstva in ribogojništva.

Gordana Pahul je v svojem prispevku ugotovila, da interes do močnejšega vključevanja solinskega območja v tokove sodobnega življenja obstaja že dolgo časa, ker območje sečovljskih solin s svojimi naravnimi bogastvi, vabljivimi prostranstvi, naravno specifično, kulturno-zgodovinskimi vrednotami, predstavlja enkratno dragoceno slovenskega obalnega prostora, ki je nacionalnega pomena. Nadalje je omenila (kot njeni kolegi) tudi gospodarski, ekonomski in turistični aspekt solin.

Pravijo, da je za vse to potreben čas. Če to velja tudi za problematiko solin, bomo videli.

Jožef Rehberger